

„Kétszer is az önkormányzat nevezett ki gazdasági vezetőnek!”

Megalakulás - munkaügyi per nélkül

Farkas Gergelyné (jobbról)

Végzettsége: felsőfokú költségvetési szakképesítés.

Alapító tag. A kollégiumban töltött évek száma: 10 év. 1996-2006.

Betöltött munkaköre: gazdasági vezető.

Nagy Józsefné (balról)

Végzettsége: képesített könyvelő.

Alapító tag. A kollégiumban töltött évek száma: 10 év. 1996-2006.

Betöltött munkaköre: könyvelő.

Nagy Józsefné Irénke és Farkas Gergelyné Éva. Virus ide, vagy oda, nem sokáig kellett nógatnom őket, hogy egymás mellé üljenek egy gyors fotó erejéig. Mint két jó testvér. Két egykori jó munkatárs. Ma már nyugdíjas alapító tagok. Sztoriznak. Nevetve emlékeznek.

Éva: - A kollégiummal feküdtem, keltem. Volt, hogy ne lássák, úgy bögttem ki magam, mikor csak úgy jöttek egyre-másra az újabbnál újabb feladatok. Mit vállaltam? Meg tudom én ezt csinálni? Önmarcangolás volt. *Irénke:* - Rengeteg időbe telt az indulás, az öt tagintézmény, az igazgatóság szabályszerű működtetése, miközben naprakészen vittük a pénzforgalmi könyvelést. *Éva:* - Emlékszel, amikor túlóráztunk? Hányszor, de hányszor rám szóltál, hogy nézd az órát, mert elmegy az utolsó buszod!

Az önálló kollégium abban az időben olyan ritka volt, mint a fehér holló. Hogyan indult Szolnokon ez a nagy projekt?

Éva: - Nagyon nagy feladat volt. A szervezési- előkészítési munkálatok már 1996. március 1-jén elkezdődtek, bár hivatalosan a Városi Kollégium csak augusztus 1-jén alakult meg. Teljesen új dolog volt, a kollégiumi épületeket, a dolgozókat is át kellett venni. Az átalakulás

egy időben zajlott a Baross Gábor szakképző iskola és a Jendrassik szakközépiskola összevonásával. Az előbbi intézménynek voltam a gazdasági vezetője, amelyet átadásra alkalmas állapotba kellett hoznom. A két iskola fúziójakor már nyilvánvaló volt az is, hogy a szolnoki középiskoláktól elveszik és összevonják a kollégiumokat.

Egy időben két helyen is kellett dolgozni?

Igen. Kissé rosszul esett, hogy előbb tudtam meg a régi helyemen egy értekezleten, hogy nem maradhatok ott tovább gazdasági vezetőnek, mint ahogy közölték velem, az új intézménynél viszont számítanak rám. Győzködtek egy kicsit, s mivel nagy kihívás volt, elvállaltam. Örültem, hogy utána sokan mellém álltak, hogy szívesen eljönnének velem az új intézménybe. *Iréne* is – néz hálásan kolléganőjére –, amit soha nem felejték el, olyan jól esett, végül őt választottam.

Mi történt az előkészítő félév alatt?

Jusztin Lászlóval együtt – akit szintén felkértek a kollégiumalapítással járó feladatokra – megbízási szerződéssel dolgoztunk. Tárgyalni jártunk az iskolaigazgatókhoz, ahol kezdetben nagy ellenállás volt, hiszen érzékenyen érintette őket az átszervezés. A kollégiumok elvétele a fejkvóta miatt anyagi-, de presztízsveszteséget is jelentett. Jó tárgyalási technikával azonban sikerült elérni, hogy az ellenállás megszűnt. Ezek nem voltak könnyű beszélgetések! Minden pedagógust és technikai dolgozót jogfolytonossággal, áthelyezéssel vettünk át. Arra külön büszke vagyok, hogy a megalakulás után egyetlen munkaügyi per sem született. Az öt tagintézménybe hét helyről vettünk át dolgozókat, öt helyről pedig vagyontárgyakat. – Nagyon sok munkát adtak a leltárak – fejt bólogatva kapcsolódik *Iréne* a beszélgetésbe – és a könyvelés beindítása. Húsz év gyakorlattal jöttem a kollégiumba, 1988-tól a Baross Gáborban az iskolák között elsők voltunk a számítógépes könyvelés beindításában, a kettős könyvvitelt is mi alkalmaztuk elsőként. Mindez a tudás nagyon jól jött, *Éva* látta mit dolgoztam, talán ezért is választott engemet. – Így volt, ez igaz – most meg *Éva* bólogat, s veszi vissza a beszéd fonalát. Mondhatok egy érdekességet?

Szívesen hallgatom.

Életemben kétszer is a városi képviselőtestület nevezett ki gazdasági vezetőnek. A Baross Gábor szakiskolába és a Városi Kollégiumba is. Ez azért nem szokványos, mert mindkétszer – igaz, csak rövid időre – átadták törvényi változás miatt a gazdasági vezető kinevezési hatáskörét az önkormányzatoknak, az igazgatók helyett.

Az új intézménynek azonban költségvetésre is szüksége volt...

Már márciusban bementem a polgármesteri hivatalba, és kikértem a jogelőd-intézmények adott naptári évi kollégiumi szakfeladatra vonatkozó tervezését. Hazavittem a „lepedőket” és elkezdtem számolgatni óraszámokat, pedagóguslétszámot, betervezett, fedezet nélküli hiányokat, s így olyan sarokszámokat kaptam, amivel el tudtunk indulni. Ügyesen kimunkáltam mindent június végére, s ha nem is örültek minden sornak a fenntartónál, de sikerült egy olyan reális költségvetési alapot lerakni, amit elfogadtak a közgyűlésben is. *Jusztin László* igazgató úrral mindig mindent megbeszéltem, ketten nagyon jó páros voltunk, erős egyéniségek! Ezt többen is elismerték.

Mindeközben az öt telephelyet is be kellett „üzemelni”.

Nem volt könnyű gondnokokat találni, az új rendszerre betanítani őket. A második év is kellett ehhez, közben pedig kaptuk az ellenőrzéseket. Revízió alá vették a konyhákat, a karbantartást, a közbeszerzéseink, és a minőségbiztosítás szerinti működésünk jogszerűségét. Mindenhez kellett érteni. Ismerni kellett az adótörvényeket, az államháztartási törvényt, a költségvetési törvényt. Rengeteg pályázatot írtunk, szinte mindet megnyertük. Az alapvető működési feltételeket biztosította a fenntartó, de komolyabban csak a pályázati pénzekből tudtunk fejleszteni. Rettentően örültünk, amikor az első autót sikerült megvennünk a kollégiumnak. Elindítottuk az Arany János programot, ma is az akkor lerakott alapokon működik! Nagyon jó volt *Jusztin Lászlóval* együtt dolgozni! A búcsúztatásomkor is elmondtam, hogy a ledolgozott 40 évemből 21 évet gazdasági vezetőként töltöttem el, amiből az utolsó 10 évet a Városi Kollégiumban. Ez volt a legnagyobb kihívás, a legnehezebb feladat, de sok sikerélményt adott!

– Szép időszak volt, összetartó, jó csapat voltunk a titkársági dolgozókkal, a tanárokkal együtt, a nehézségek ellenére is meleg emberi kapcsolatok alakultak ki, s alig hiszem el, hogy mióta nyugdíjba mentem, már 15 év eltelt – teszi hozzá *Irénke* szeretettel nézve egykori „harcostársára”.

Köszönjük szépen a beszélgetést!